

New York - 1900

Samlalandet med  
syndare vid botbänken

För samlandet inmed  
syndare vid botbänken är  
det ett franskt svar att  
giva några föreskrifter på  
grund af att sålunda finna  
vi två personer vid samma  
ställstillstånd eller i lika  
förhållande till Gud.

Äfvenså vara allmogens  
sammans officerare och  
själavinnare är näppeligen  
något af större vikt än  
Just den ledning vi giva  
dem som komma till bot-  
bänken.

Låt oss minnas att  
dette är den viktigaste stund  
i livet för den maniskan  
och att vi är vid dens sida  
för att hjälpa och led den

Till Gud. Ett ovisligt råd  
kan lätt missleda den ämn  
i syndens svärker famlande  
men efter Guds sökande gås.

Guds ande rättnast  
känner hvar sin och själens  
sanna förhållande till Gud.  
Föraktligen är den Helige  
Andes direkta ledning för  
oss af största vikt.

Ättilliga principer  
finnas dock många af oss  
kunnas och bör iakttagas.

Det första vi bör  
göra är att förneka den frals-  
ningsökande till en ärlig och öppen  
bekännelse af all med veten synd.  
All synd måste öppnbaras till  
Gud. Förstär i några undargörda  
synder. Näppeligen tvärla

mycket märkligt afståndet (som  
och syndaren emellan) som  
just en ärlig synda bekännelse.  
Här väl tänker vi just rätt  
platsen att afsläpa densamma.  
Det andra vi böra

förstå syndaren till är en  
sann från hjärtat gående ång-  
ryttelse om begånge synd  
och att leva en själ där han  
må vi se på skildra synden i  
dess verkliga kemiska färger  
Om möjligt förstås att  
se synden såsom Gud själv  
ser dem. Visa han själv  
människan handlat gentemot  
den som gaf lif såsom  
en lösen och försoning för  
själen vi känna den smärta  
som hvarje begånge synd

Ungagst an frälsare.

En tredje stor själ  
har ledast till oss hotbanken  
är öfvergifnad det är det onda.  
Många äro de som komma  
till hotbanken bedja om vår  
frälsare ja till oss med  
under läser bekännas och  
säner det för oss synes öfver  
angra sina synder men  
dock till oss i blifva födda  
på nytt. De äro många  
som äro födda. Lika under  
hotbanken lida för oss som  
våra i stället för begär  
från det onda som förore  
de äro som till oss. Gud  
läser i hjerta med oss för  
frälsare i oss som hjerta  
änne an frälsat oss något

Boon är synd och som  
Luds ande godare själen  
är uppgifven. Pjäsen måste  
betalas och måste lämnas  
och lämnas på den som  
själen önskar få erfara  
Luds med till frälsning  
Franklin för att

för att bort skrämma och  
sära genom att framhålla  
vikten af en fulländad af  
nämnda godare själar ligger  
nära till hands och har  
hindrat många från att  
göra sin plikt. Ja ännu mer  
kan man många själar från  
Luds rike. Bättre är säker  
ligen likväl om så skulle  
hända att en själ går från  
botbänken ofröstat med

vidlida himlen som en röd  
spöke i färdade Stallarna  
och under dessa lilla  
högsta och djupa i en  
en färd i inbillning. Ständigt  
tröskt sig frälst på  
grund af den lisa som  
samvettet möjligen erfara  
på grund af genomförd  
odmuktande iaför led  
och ränslor. Men lisa  
för samvettet är i frälser  
heltet den äfven snart  
för erfara. Den på de  
skall påberliga snart  
komma tillbakas, och som  
finnas den balsam och fri  
som finnes hos Jesus då  
därmed den somse som  
stilla och deas rötter som

går under namn af offaren  
är det egentligen adri-  
vare fräls. I flertalet blifva  
sådana hädskan och höga  
Fulla af tro och ötro.  
Tänksande till och med om-  
likheten af frälsning. Om talen  
sina egna misslyckade försök  
såsom bevis för sina påståenden.  
Läsa in de villiga att  
medgifva att uppläsa om.  
Till deras förlorade ställning  
in den att de vid botbänken  
villiga att uppgifva att  
hvar har födrade af dem).

Det är en syndare verkligen  
af hela hjärtat bekant ångre  
och ångsigert synden i  
det i Guds fall till att  
den till den tro på Guds

2am Jesus Kristus  
som bringar frälsning  
till hjälpa för alla oss  
som äro i dränga från  
Lunds många falldiga  
hjälp som frälsning som  
han givet i sitt ord. Lika  
för en prästen som bär  
igen sig själv och de  
han angriper och ifrån sig  
samt blicka på Kristus  
som led och dog för hans  
och hela världens frälsning  
På detta sätt kan vi  
hjälpas i de mot honom  
ridan utskämda frälsning  
na

Låt oss ha det allvarligt  
samt blicka på oss på ett  
grundligt sätt som den som

lämnas till hvar sin. Vi  
önskar alltså lämna någon  
får om vi äro förmådda om  
en kängren är utkämpad.  
Såsom minnen själen  
friggord och frälsnings  
verket af Lvs fullbordat.